

Socialudvalgets grundlag for det socialpolitiske arbejde 2014-2017

Den socialpolitiske indsats i København retter sig mod de borgere, der måtte have brug for en særlig indsats. Det er de socialt udsatte borgere som børn og unge med særlige behov, misbrugere og hjemløse. Og det er borgere med psykiske lidelse, borgere med handicap, voldsramte og prostituerede. Socialforvaltningens kerneopgave er at hjælpe og understøtte udsatte københavnere og københavnere med særlige behov – samt understøtte og udvikle deres potentialer. Indsatsen sker gennem forebyggende indsatser, råd og vejledning, social behandling og socialpædagogisk indsats.

Arbejdet på det sociale område handler om at øge livskvaliteten og skabe social mobilitet for kommunens borgere med særlige behov ved bl.a. at styrke deres mulighed for at deltage i hverdagslivet. For den enkelte borger er styrket deltagelse i hverdagen afgørende for at kunne klare sig selv og få øget livskvalitet, fordi borgeren oplever at styrke sine egne ressourcer og klare sig godt i forskellige sammenhænge i livet.

For nogle borgere betyder det, at de kan udvikle sig så meget, at de ikke længere kan karakteriseres som socialt udsatte. For denne gruppe betyder det, at indsatsen skal fokusere på, at flere skal inkluderes i det almindelige samfundsliv med uddannelse, beskæftigelse og egen bolig.

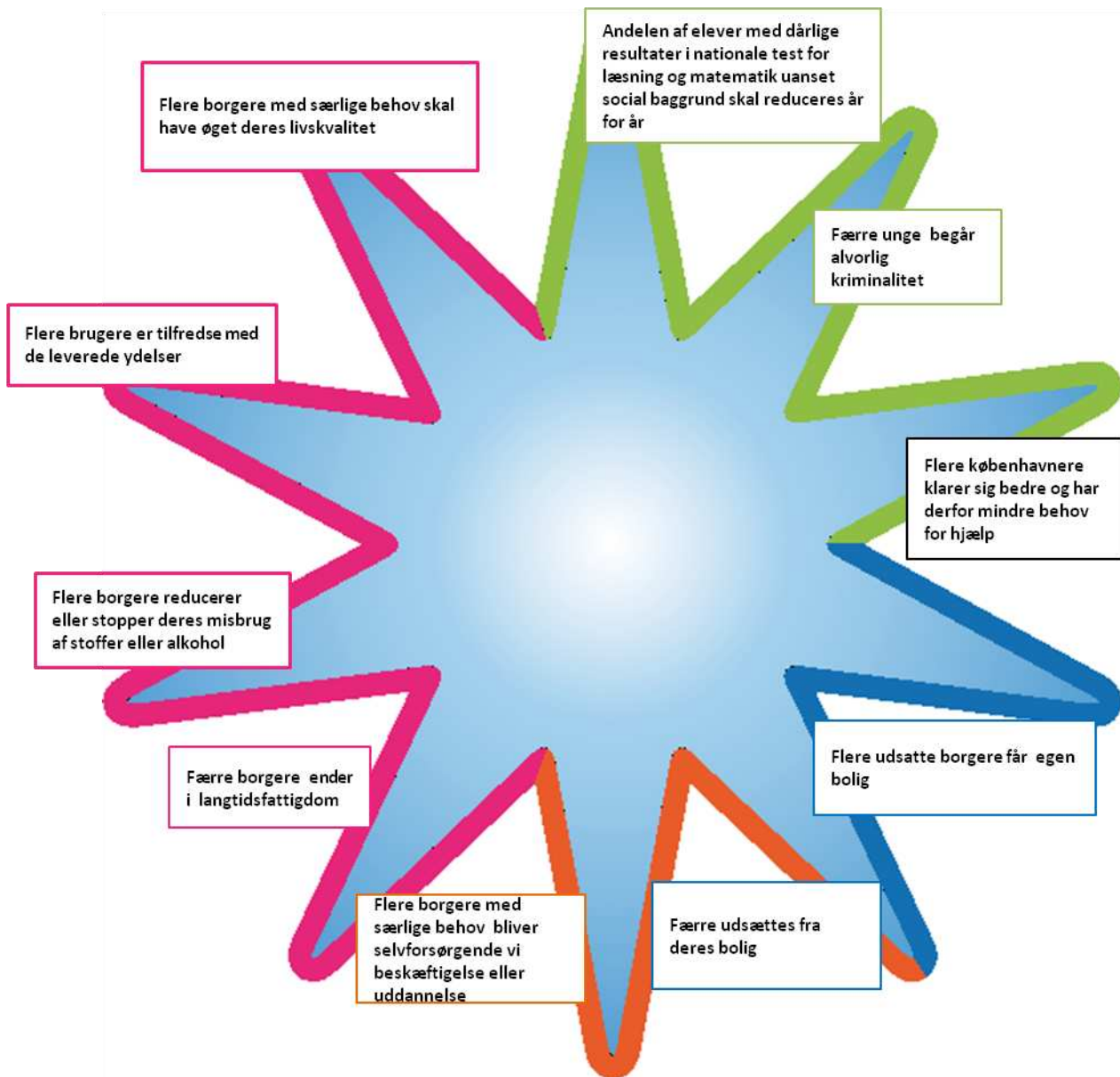
For andre borgere med særlige behov handler den social indsats først og fremmest om at understøtte at borgerne i højere grad kan mestre eget liv og på den måde at opnå øget livskvalitet.

Og endelig er der borgere, for hvem livskvalitet handler om at have stabile rammer for deres liv, samt den nødvendige omsorg.

For at nå dette vil Socialudvalget og Socialforvaltningen i perioden 2014-2017 arbejde med følgende socialpolitiske mål:

1. Flere udsatte københavnere får anvist en bolig.
 - *Et mål kunne fx være: 165 flere udsatte københavnere får anvist en bolig, svarende til en stigning på ca. 20 pct.*
2. Færre udsættes fra deres bolig på årsplan.
 - *Et mål kunne fx være: 80 færre udsættelser på årsplan. Det svarer til et fald på ca. 15 pct.*
3. Færre unge begår alvorlig kriminalitet.
 - *Et mål kunne fx være: 100 færre unge begår alvorlig kriminalitet. Det svarer til et fald på 24 pct.*

4. Flere borgere med særlige behov bliver selvforsørgende via beskæftigelse eller uddannelse.
 - *Et mål kunne fx være: 300 flere borgere med særlige behov kommer i beskæftigelse eller uddannelse. Det svarer til en stigning på 1,4 pct.*
5. Færre københavnere lever i langtidsfattigdom.
 - *Et mål kunne fx være: 730 færre københavnere lever i langtidsfattigdom. Det svarer til et fald på 5 pct.*
6. Flere københavnere klarer sig bedre og har derfor mindre behov for hjælp.
 - *Et mål kunne fx være: 480 flere københavnere klarer sig bedre og har derfor mindre behov for hjælp. Det svarer til en stigning på X pct. (baseline endnu ukendt).*
7. Andelen af elever med dårlige resultater i de nationale test for læsning og matematik uanset social baggrund skal reduceres år for år.
 - *Et mål kunne fx være: X pct. af elever med dårlige resultater i de nationale test for læsning og matematik uanset social baggrund skal reduceres år for år.*
8. Flere borgere med særlige behov skal have øget deres livskvalitet.
 - *Et mål kunne fx være: X pct. flere borgere med særlige behov skal have øget deres livskvalitet*
9. Flere af brugerne er tilfredse med de leverede ydelser
 - *Et mål kunne fx være: X pct. af brugerne er tilfredse med de leverede ydelser.*
10. Flere borgere reducerer eller stopper deres misbrug af stoffer eller alkohol
 - *Et mål kunne fx være: X pct. flere borgere reducerer eller stopper deres misbrug af stoffer eller alkohol.*

Flere udsatte københavnere får anvist en bolig og færre udsættes fra deres bolig.

Social udsathed forstærkes, hvis man ikke har en bolig. Det er vanskeligere at håndtere sociale problemer som fx økonomi, misbrug og ensomhed, hvis man ikke har en permanent løsning af sin boligsituation. Midlertidige tilbud som herberger og krisecentre fastholder borgeren i en venteposition, der ikke på længere sigt giver gode betingelser for at flytte sig væk fra den sociale udsathed. Vi ønsker derfor, at flere udsatte københavnere får anvist egen bolig og at de støttes i at fastholde boligen.

Færre unge begår alvorlig kriminalitet.

Kriminalitet blandt unge har store konsekvenser for de unges muligheder for at klare sig i livet. En kriminel løbebane kan betyde, at de unge fastholdes i sociale problemer og gør det vanskeligt for

dem at gennemføre en uddannelse. Ligesom en plettet straffeattest kan skabe problemer i forhold til at komme i beskæftigelse senere hen. Vi ønsker derfor, at der skal ske et markant fald i antallet af unge der begår alvorlig kriminalitet.

Flere borgere med særlige behov bliver selvforsørgende via beskæftigelse eller uddannelse.

Arbejdet på det sociale område handler i vid udstrækning om at øge borgernes deltagelse i hverdagslivet enten ved at fremme den sociale mobilitet eller ved at skabe gode rammer for social deltagelse. Vejen ud af social udsathed går for de flestes vedkommende via uddannelse og beskæftigelse. Det kan bidrage til at bane vejen for at flere københavnske borgere kan inkluderes i det almindelige samfundsliv. Vi ønsker derfor, at flere borgere med særlige behov bliver selvforsørgende via beskæftigelse eller uddannelse.

Færre københavnere lever i langtidsfattigdom.

En væsentlig parameter for social udsathed er økonomien. Mange år i fattigdom kan både være skyld i men også forstærke de sociale problemer den enkelte står i. Særligt kan man pege på tab af forsørgelsesgrundlag og udsættelse af boligen som to sociale begivenheder, der markant øger risikoen for at ende i langtidsfattigdom. Vi ønsker derfor, at færre københavnere lever i langtidsfattigdom

Flere københavnere klarer sig bedre og har derfor mindre behov for hjælp.

At være københavner med særlige behov, hvad enten det handler om et fysisk handicap eller en psykisk lidelse, betyder ikke, at tingene ikke kan ændres. Med den rette teknologi, behandling og støtte kan mange formå at klare sig bedre på egen hånd. Det giver højere livskvalitet at mestre sin egen situation. Vi ønsker derfor, at flere københavnere klarer sig bedre og har mindre behov for hjælp.

Andelen af elever med dårlige resultater i de nationale test for læsning og matematik uanset social baggrund skal reduceres år for år.

Uddannelse er en af de vigtigste faktorer i forhold til at bryde den sociale arv. Resultaterne i folkeskolen er derfor helt centrale for at udsatte børn og unge senere formår at gennemføre en ungdomsuddannelse og senere hen kommer i beskæftigelse. Vi ønsker derfor, at andelen af elever med dårlige resultater i de nationale test for læsning og matematik uanset social baggrund skal reduceres år for år.

Flere borgere med særlige behov skal have øget deres livskvalitet

Det at kunne kontrollere sit eget liv og have mulighed for at give og få den nødvendige støtte for at udvikle sig, er for mange borgere centralt for oplevelsen af livskvalitet. Troen på og hjælpen til at mestre eget liv og muligheden for at indgå i sociale relationer er væsentlige for de flestes trivsel. Vi ønsker derfor, at flere borgere med særlige behov skal have øget deres livskvalitet

Flere brugere er tilfredse med de leverede ydelser

Høj kvalitet i forvaltningens sagsbehandling og øvrige indsatser, god dialog med borgere og pårørende er centralt for, hvordan brugerne oplever de ydelser, de modtager, uanset om det er på et

af vores mange bosteder eller om det er indholdet og forløbet i forhold til behandlingen af borgerens sag. Vi ønsker, at flere brugere er tilfredse med de leverede ydelser

Flere borgere reducerer eller stopper deres misbrug af stoffer eller alkohol

Misbrug kan, hvad enten der er tale om stof- eller alkoholmisbrug er et alvorligt socialt problem. Misbruget kan have store konsekvenser både for den enkelte borger og dennes familie. Det er vanskeligere at tage en uddannelse eller passe et job. Behandling er afgørende for at bryde den sociale deroute, der ofte følger med misbrug. Vi ønsker derfor, at flere borgere reducerer eller stopper deres misbrug af stoffer eller alkohol

Principper for arbejdet med de socialpolitiske pejlemærker

Grundlæggende vil vi nå vores mål ved så vidt muligt at basere indsatsene på viden om, hvad der virker. Det betyder, at vi bruger den store viden, der ligger i forvaltningen, og tager forskningen med på råd om, hvor og hvordan vi skal håndtere sociale problemstillinger, og at vi støtter anvendelses-orienteret forskning. Det betyder også, at vi følger effekten af indsatsen og interesserer os for, hvorfor vi gør, som vi gør, i det sociale arbejde.

Den indsats der skal til for at nå de socialpolitiske pejlemærker, skal – ud over at hvile på det, der virker – basere sig på fire principper:

Princip 1: København skal være i front i forhold til forebyggelse og tidlig indsats

Alle københavnske børn, unge og voksne, der har brug for støtte fra Socialforvaltningen, skal have hjælp så tidligt som muligt. Det er afgørende for, at de får de bedste chancer for at leve et godt liv og udvikle sig på deres egne præmisser.

Gevinsten ved en tidlig indsats og målrettet forebyggelse er først og fremmest, at borgernes problemer bliver håndteret, inden de vokser sig store, og at færre københavnere ender i en situation, hvor de har brug for varig hjælp og støtte og risikerer social deroute.

Fx kan en tidlig indsats i form af udredning, behandling og støtte samt systematisk forebyggelse af tilbagefald have stor positiv effekt for borgere med sindslidelser. Tilsvarende kan forebyggelse og tidlig indsats med fokus på fx ledighed og begyndende misbrug bremse tilgangen til gruppen af udsatte københavnere.

Princip 2: Udsatte københavnere og københavnske borgere med handicap skal gennem aktivering af ressourcer og netværk sikres gode rammer for udvikling, 'recovery' og rehabilitering

Det er væsentligt at støtte borgerne i at udvikle egne kompetencer og ressourcer, så de i stigende grad kan tage vare på sig selv. Borgernes bevægelse i retning af normalområdet kan styrkes ved at se på både borgeren og borgerens pårørende og øvrige netværk. Ved at anlægge et helhedssyn på borgerens situation kan flere ressourcer og løsninger bringes i spil.

Borgerne skal som udgangspunkt ikke ses som passive klienter, men som aktive borgere, hvis ressourcer og potentialer forvaltningen skal understøtte og udvikle mest muligt. Samtidig skal der være plads til, at de udsatte borgere, for hvem bevægelse i retning af normalområdet ikke er en mulighed, får de tilbud og den omsorg, der passer til deres behov. Og at de understøttes i at mestre så store dele af deres eget liv som muligt.

Et øget fokus på borgernes ressourcer og netværk, 'recovery' og rehabilitering vil have markant effekter for mange af de borgere, der er i kontakt med Socialforvaltning. Børn, forældre og netværk skal involveres og opleve sig mødt og lyttet til i en respektfuld dialog. Barnets forældre og det private netværk vil altid være en del af barnets/den unges liv.

Princip 3: København skal være i front i samarbejdet med borgerne gennem samskabelse, samproduktion og frivillig indsats

At samarbejde på tværs af offentlige instanser, private virksomheder og frivillige organisationer giver mulighed for at skabe en merværdi for borgerne, der ellers ikke ville kunne skabes. Ved ikke blot at have borgeren i centrum, men at arbejde *sammen* med borgeren og civilsamfundet, kan der skabes merværdi på forvaltningens tilbud.

Målet er ikke, at de frivillige skal overtage socialfaglige opgaver, som i dag løses af Socialforvaltningen. Målet er derimod, at medarbejderne sammen med de frivillige skaber mere værdi for borgerne og de frivillige ved at udforske mulighederne for samarbejde og samskabelse. Samtidig skal der skabes plads og forståelse for kommunens udsatte borgere i alle dele af København. Dermed øges livskvaliteten for både borgere og frivillige.

Frivillig indsats, samskabelse og samproduktion kan ske på mange måder. Nogle områder egner sig til, at borgere, frivillige og forvaltning producerer kerneydelsen sammen, mens den frivillige indsats og samskabelsen/samproduktionen på andre områder egner sig bedst til at være et supplement til eksisterende kerneydelse.

Brugerne af forvaltningens tilbud kan også bidrage som frivillige og derigennem øge værdien af forvaltningens tilbud for andre borgere, samtidig med at egen situation forbedres.

Endelig kan inddragelsen af frivillige, NGO'er, øvrige lokale aktører mv. og de nye løsninger, der kan samskabes mellem forvaltning og eksempelvis private organisationer og borgerne, bidrage til at styrke den lokale forankring og modvirke, at byen knækker over.

Princip 4: København skal være blandt de bedste, når det drejer sig om kvalitet i indsatsen og dialog med borgerne

Høj kvalitet i forvaltningens sagsbehandling og øvrige indsatser, god dialog med borgere og pårørende og tillid til borgere, pårørende og medarbejdere er højt prioriteret. Arbejdet skal generelt foregå i en tillidsfuld ånd – i tråd med Københavns Kommunes kodeks for tillid.

Borgernes retssikkerhed skal naturligvis altid være på plads, og dialogen mellem borger og forvaltning skal ske på en måde, så borgeren bliver både set og hørt – og så vidt muligt er en ligeværdig partner i sin egen sag og er med til at finde løsninger. Det bidrager ikke bare til det

overordnede københavnermål om øget livskvalitet, men også til at øge den sociale mobilitet. En åben og tillidsfuld dialog er en forudsætning for at sikre et godt match mellem foranstaltningen og de udsatte borgeres behov.

Mange af de borgere, der har kontakt med Socialforvaltningen står med komplekse problemstillinger, som kan være svære at formidle. Borgerne kan have begrænsede ressourcer til at indgå i dialog og overskue deres sag. Derfor er det afgørende for disse borgere, at forvaltningen har en klar, tillidsbaseret, modtagerorienteret dialog og en gennemsigtig sagsbehandling af høj kvalitet.

UDKAST